

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Stavební bytové družstvo AREA**, se sídlem Ježovská 303/2b, Praha 5, zast. JUDr. Ladislavem Košťálem, advokátem se sídlem Na Riviéře 123, Zbečno, proti žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2013, č. j. ZKI-O-53/747/2013/MT, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 A 160/2013 - 31, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), výrokem I. zrušeno shora označené rozhodnutí stěžovatele a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha ze dne 9. 5. 2013, č. j. OR-263/2013-101-10 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Výrokem II. mu byla uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že je vázán (i prvoinstanční správní orgán) právním názorem vysloveným městským soudem v odůvodnění napadeného rozsudku, a vzhledem k závaznosti a vykonatelnosti daného rozsudku, je povinen provést znovu odvolací řízení a rozhodnout ve věci opravy chyby, což je v rozporu s příslušnou právní úpravou. Navíc, vzhledem k nesrozumitelnosti napadeného rozsudku mu není zřejmé, jak by měl ve věci postupovat. K otázce náhrady nákladů řízení uvádí, že při soudním projednávání zástupce žalobce uplatnil „*za čtyři právní úkony částku 3 000 Kč*“, tato se však výrazně liší od vysloveného výroku o náhradě nákladů řízení.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[6] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[8] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[9] Případy přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat toliko na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře příkladmo případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49).

[10] Stěžovatel jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí nesouhlas se závazným právním názorem městského soudu. Má také za to, že rozsudek je nesrozumitelný, a není mu zřejmé, jak má podle něj v řízení dále postupovat. Otázka správnosti závazného právního názoru městského soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku a bude předmětem až meritorního posouzení. Pokud se stěžovatel dovolává komplikací, které spatřuje v obtížném výkladu napadeného rozsudku, je nutné odkázat na již citované usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 10 Ads 99/2014, podle kterého „[o]btížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu“.

[11] Neměly-li by správní orgány být vázány pravomocným rozhodnutím krajský soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší

pokračování

újmě, kterou však stěžovatel netvrdil. Samotná okolnost, že stěžovatel je povinen respektovat závazný právní názor městského soudu a znovu rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, není způsobilá založit existenci nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy.

[12] Ani povinnost stěžovatele nahradit náklady řízení žalobci nepředstavuje nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy, kterou ostatně ani on sám netvrdí.

[13] V daném případě není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, není proto již třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproporcionalitu případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[14] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[15] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu